

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра державного управління
документознавства та інформаційної діяльності

ISSN 2617-4650

<https://doi.org/10.31713/st3-420190>

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

збірник наукових праць
Випуск 3-4, 2019 р.

Рівне – 2019

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Антонова С. Є. Аналіз реалізації публічної житлової політики в місті Рівне	7
Сазонець І. Л., Вівсяник О. М. Наукова спадщина Анрі де Сен-Сімона на етапі становлення інституалізму як методологічного інструменту науки про державне управління	14
Зима І. Я. Теоретичні основи формування механізму державного управління охороною здоров'я та співпраці з міжнародними організаціями	25
Корбутяк В. І., Фесюк А. М. Підвищення якості надання інформаційно-адміністративних послуг в Малолюбашанській ОТГ	31
Мартинюк Г. Ф. Зарубіжний досвід організації підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців: проблеми імплементації в Україні	45
Обуховська Л. І. Розвиток процесу децентралізації в Україні та досвід реформи децентралізації в Польщі	53
Романенко О. Є., Сивий Р. П. Імплементація політики Європейського Союзу у сферу трансформації державної служби в Україні на основі електронного урядування	64
Тихончук Л. Х. Структурна модернізація суспільно-економічних відносин та небезпека ізоляціонізму в міжнародній економічній діяльності України	74
Фесянов П. О. Державне регулювання радіаційною безпекою в Україні: заходи щодо його вдосконалення	79
Цецик Я. П. Протидія силових структур Другої Речі Посполитої українським національним партіям на Волині напередодні другої світової війни	86
ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ	
Андрійцьо-Рузаєва А. Ю., Задорожна Іванна Сутність стратегічної парадигми самоменеджменту	93
Антонюк О. Р. Роль професійних організацій у розвитку ринку послуг (на прикладі діяльності аудиторської палати України)	100

Зміст випуску

Валіулліна З. В. Зростання значення ІТ-корпорацій України в експорті послуг	109
Гессен А. Є., Приз О. В. Проблеми конкурентоспроможності експортного потенціалу України	116
Гладченко А. Ю. Потенціал впровадження європейського досвіду досягнення макроекономічної рівноваги в Україні	125
Джинджоян В. В. Реалізація принципів корпоративної соціальної відповідальності туристичних підприємств в контексті «Концепції реалізації державної політики у сфері сприяння розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні на період до 2030 року»	131
Сазонець О. М., Никончук В. М. Методи оцінки інтелектуального капіталу на різних рівнях економічної системи	142
Саленко А. С. Визначення напрямів розвитку високотехнологічного корпоративного підприємництва в Україні	148
Сардак С. Э., Радзиевская С. А. Идентификация локальных цивилизаций и их влияние на социально-экономическое развитие	155
Саричев В. І. Індикатори ефективності охорони здоров'я в умовах розвитку соціо-еколого-економічних систем	167

rozvytok suspilstva. *Stalyi rozvytok*. 2014. № 1 (23). S. 26–31.

4. Nykonchuk V. M. Formuvannia intelektualnoho potentsialu v suchasnykh umovakh. *Formuvannia konkurentospromozhnoi ekonomiky: teoretychni, metodychni ta praktychni zasady* : materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi internet-konferentsii (m. Ternopil, 26-27 kvitnia 2012 r.). Ternopil, 2012. S.102–104.

5. Nykonchuk V. M. Kontsepsiia staloho rozvytku rehionu. *Innovatsiina ekonomika*. 2012. № 10. S. 6–9.

6. Sudomyr S. M. Formuvannia systemy upravlinnia rozvytkom silskohospodarskykh pidpriemstv: teoriia, metodolohiia. Kyiv, 2015. 483 s.

7. Nykonchuk V., Kozakevych A. Tteoretical aspects of human persjnal potential. *Sammelwerk der wissenschaftlichen artikel*. 2015. Vol. 1. P. 153–157.

8. Salikhova O. B. Vysokotekhnolohichni vyrobnytstva: vid metodolohii otsinky do pidnesennia v Ukraini : monohrafiia. Kyiv, 2012. 624 s.

9. Sazonets I. L., Salenko A. S. Determinanty

liberalizatsii vysokotekhnolohichnoho pidpriemnytstva v umovakh postindustrialnoho perekhodu : monohrafiia. Rivne : Volynski oberehy, 2019. 184 s.

10. Sazonets I. L., Salenko A. S. Postindustrialnyi perekhid ta evoliutsiia korporatyvnoho vysokotekhnolohichnoho pidpriemnytstva. *Visnyk Natsionalnoho universytetu vodnoho hospodarstva ta pryrodokorystuvannia. Ekonomichni nauky*. Rivne : NUVHP, 2018. № 2(82). S. 212–221.

11. Sazonets I. L. Innovatsiini metody upravlinnia diialnistiu pidpriemstv v umovakh informatsiinoi ekonomiky. *Ekonomika ta derzhava*. 2018. № 5. S. 10–13.

12. Salenko A. S. Naukovo-metodychni pidkhody do vyznachennia vyrobnytstv yak vysokotekhnolohichnykh krainamy svitu ta mizhnarodnymy orhanizatsiiamy. *Stratehiia i taktyka derzhavnoho upravlinnia* : zb. nauk. prats. Rivne, 2019. № 1-2. S. 26–31.

УДК 330.101.542

<https://doi.org/10.31713/st3-4201918>

JEL H 11, L 26, M 10

Саленко А. С.,

головний державний ревізор-інспектор
ДПІ у Печерському районі ГУ ДФС у м. Києві

ВИЗНАЧЕННЯ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО КОРПОРАТИВНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Salenko A. S.,

Chief state inspector
STI in the Pechersk district of the Main Office
State Fiscal Service in Kyiv

DETERMINATION OF THE DIRECTIONS OF THE DEVELOPMENT OF A HIGH-TECH CORPORATE ENTERPRISE IN UKRAINE

В статті визначено напрями розвитку високотехнологічного корпоративного підприємництва в Україні. Систематизовано чинники лібералізації високотехнологічного підприємництва, які поділяються на категорії за змістом та охопленням економічної сфери. Проаналізовано форми отримання фінансування на високотехнологічні проекти.

Проаналізовано думки експертів з приводу різних сфер розвитку високотехнологічного корпоративного підприємництва

The article describes the directions of development of high-tech corporate entrepreneurship in Ukraine. The factors of liberalization of high-tech entrepreneurship are divided into categories according to the content and coverage of the economic sphere. The forms of obtaining financing for high-tech projects are analyzed. Experts' opinions on different spheres of development of high-tech corporate entrepreneurship are analyzed

Ключові слова: напрям, розвиток, високотехнологічне, корпоративне, підприємництво, експерти

Keywords: direction, development, high-tech, corporate, entrepreneurship, experts

Постановка проблеми. Стан системи розвитку корпоративного сектора та підприємницьких структур, що працюють в сфері високотехнологічного підприємництва залишався практично незмінним до останнього часу. Сьогодні прийнято низку законодавчих актів та нормативних документів, що наближають систему підприємництва України до світового зразку, роблять її більш ефективною та одночасно ставлять на сучасні ринкові рейки господарювання. В основу економічної реформи підприємництва покладено фундаментальні підходи ліберальної економіки, соціального забезпечення громадян, можливостей розширеного відтворення робочої сили та підготовку фахівців високого рівня у сфері високих технологій. На теперішній час проблемі управлінні підприємництвом у сфері високих технологій не присвячено достатньо уваги в наукових джерелах з економіки та управління корпораціями. Слід визначити, що в університетах та наукових установах підготовлено підручники з організації підприємництва, які мають спрямованість на вдосконалення навчального процесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед авторів, що присвятили дослідження темі розвитку підприємництва взагалі та високотехнологічного

підприємництва слід визначити І. Сазонця [9] та О. Саліхову [6]. Матеріали на які спирався автор при підготовці поданого дослідження відносяться до існуючої законодавчої та нормативної бази. Методологічною основою дослідження стали положення, які визначено авторами колективної монографії «Україна та її регіони на шляху до інноваційного суспільства» під заг. ред. Дубницького В.І. [10]. Крім того при підготовці питань анкети, що стосуються загальних підходів до розвитку підприємства в Україні автор спирався на монографії «Формування та функціонування механізму корпоративного управління на промислових підприємствах» (під заг. ред. Пономаренка В.С.) [11], «Стратегічні вектори регіональних трансформаційних зрушень» (під заг. ред. Галушкіної Т.П.) [12], «Організаційна поведінка підприємництва в умовах мінливого середовища» А.М. Колосова [13], «Інвестиційна діяльність промислових підприємств: методологічні та методичні засади» Ястремської О.М. [14] та монографію Безтелесної Л.І. «Соціальний концепт суспільних та економічних процесів національного розвитку» [15]. При підготовці питань анкети, що стосуються проблем розвитку саме високотехнологічної сфери автор спирався на такі монографії як: «Високотехнологічні виробництва: від

методології оцінки до піднесення в Україні» Саліхової О.Б. [6], «Розвиток світового господарства та глобальні інформаційні системи» Сазонець О.М. [16], «Інформаційні системи і технології в економіці та управлінні» (під заг. ред. Трофімова В.В.) [17], «Інвестиційно-інноваційний потенціал регіону: критерії оцінки та проблеми формування» Н.П. Мешко [18].

Мета статті. Головною метою проведеного в статті дослідження було виявлення найбільш важливих проблем та напрямів забезпечення розвитку підприємницької діяльності із застосуванням ринкових механізмів та в той же час високого ступеня використання нових технологій шляхом використання нових форм управління цими процесами та використання переваг інформатизації.

Виклад основного матеріалу. Чинники лібералізації високотехнологічного підприємництва поділяються на категорії за змістом та охопленням економічної сфери. До першої категорії необхідно віднести традиційні важелі ринкової економіки, які було теоретично обґрунтовано А. Смітом. До другої категорії чинників слід віднести засоби державного регулювання економіки. Такі засоби стимулювали розвиток високих технологій перш за все у військовій сфері, а потім ці технології переносились у цивільну площину. Найбільш яскравим прикладом такої трансформації є зародження Інтернету. До третьої категорії чинників відноситься інтернаціоналізація економічного життя, процеси економічної глобалізація, які становляться для нашої країни основою таких негативних факторів як інтелектуальна міграція та «утечка мозгов». До четвертої категорії чинників необхідно віднести комерціалізацію науки і освіти. Підприємницькі, корпоративні структури, інституційні установи, що працюють на ринку високих технологій пропонують на теперішній час великі можливості щодо участі науковців в грантових проектах,

конкурсах стартапів, челенджах, хакатонах та інших формах виявлення творчих здібностей та продажу наукового продукту. До п'ятої категорії чинників лібералізації високотехнологічного підприємництва відноситься нові організаційно-правові форми співпраці університетів і підприємницьких структур.

Аналізуючи форми отримання фінансування на високотехнологічні проекти ми можемо виділити наступні: фінансування із бюджету корпорації; грантова форма отримання коштів; форма фінансування шляхом підтримки діяльності інжинірингових шкіл; підтримка діяльності spin-out компаній, що створенні спільно науково-освітніми установами та підприємницькими структурами для реалізації високотехнологічних проектів; підтримка діяльності start-up компаній, що створенні спільно науково-освітніми установами та підприємницькими структурами для реалізації високотехнологічних проектів на основі пропозицій творчих колективів. В корпоративних структурах значна увага приділяється розвитку системи фінансування високотехнологічного підприємництва шляхом підтримки start-up компаній. З метою виявлення ідей, що можуть бути покладені в основу розвитку таких компаній, проводяться щорічні конкурси стартапів. Конкурс стартапів Vernadsky Challenge, який проводився у 2018 році виявився найбільш потужним за охопленням аудиторії та за якістю наданих проектів в Україні.

З метою проведення дослідження напрямів розвитку високотехнологічного корпоративного підприємництва було організовано опитування експертів, що працюють в органах державної влади або є особами, що працюють в органах місцевого самоврядування, мають свій бізнес, метою якого було вивчення питань запровадження світових підходів до розвитку системи

управління високотехнологічним підприємством в Україні та визначення ставлення представників органів державної влади та бізнес-середовища до виявлення головних напрямів формування системи управління високотехнологічним підприємством.

Основні завдання дослідження розроблені у відповідності до завдань, та пріоритетів Асоціації Україна – ЄС у сфері розвитку бізнесу та економічного співробітництва. Вони полягають у з'ясуванні проблем, що перешкоджають розвитку системи високотехнологічного підприємства в Україні, а також у визначенні пріоритетних видів підтримки, яких потребують підприємці та корпоративні структури з метою здійснення відповідальної місії в Україні – розвитку високотехнологічного підприємства.

В дослідженні приймали дослідження експерти, що навчаються за магістерськими програмами «Державна служба» та «Місцеве самоврядування» спеціальності «Публічне управління та адміністрування» в Національному університеті водного господарства та природокористування. Всього було опитано 50 осіб – слухачів програми, серед яких осіб, що отримали вищу освіту – 50, що складає 100% експертів. Серед експертів – працівники, що мають великий стаж роботи – понад 5 років. Така категорія складає 48 осіб, або 96% від загальної кількості опитуваних. 2 особи мають стаж роботи менше 5 років, що складає 4%. За кваліфікаційної ознакою 25 осіб працюють в сфері організації управління економічними та управлінськими процесами, що складає 50% від загальної кількості опитуваних, 13 осіб – в сфері організації публічних комунікацій, організації діяльності ЗМІ, соціального управління, що складає 26%, 12 осіб – в сфері юридичного забезпечення господарчих процесів та надання адміністративних послуг, що складає 24%

від загальної кількості опитуваних. За напрямом першої освіти, 19 осіб – мають інженерну спеціальність, що складає 38% від загальної кількості опитуваних, 19 осіб – економісти та менеджери, що складає 38% від загальної кількості опитуваних, 8 осіб – юристи, що складає 16% від загальної кількості опитуваних, 4 особи – філологи, що складає 8% від загальної кількості опитуваних.

За віковою структурою, серед опитуваних превалюють досвідчені фахівці. Вікова група 44-60 років складає найбільшу кількість опитуваних – 18 осіб, або 36% від загальної кількості опитуваних. Вікова група 25-43 роки складає 17 осіб, або 34% від загальної кількості опитуваних, а найстарша вікова група – 60 та більше років налічує 15 осіб, що складає 30% від загальної кількості опитуваних.

У відповідях на перше питання, яке є одним з головних за сутністю питань анкети – «Визначте, будь ласка, головні чинники, що сприяють ефективній діяльності суб'єктів підприємства в сфері високих технологій» (рисунок) експерти вирішили, що пріоритетними чинниками, які сприяють розвитку підприємства в сфері високих технологій є 1.8 – «Розвиток нових форм організації високотехнологічного бізнесу», 1.9 – «Підготовка менеджерів сфери високих технологій», 1.10 – «Повна реалізація всіх функцій менеджменту у нових високотехнологічних підприємницьких структурах», 1.11 – «Запровадження нових форм оплати праці в підприємстві високих технологій». Чинники, які в меншій мірі впливають на розвиток високотехнологічного підприємства це 1.2 – «Ефективна та доступна для розуміння система інституційного забезпечення процесу», 1.4 – «Створення системи підтримки експортерів високотехнологічної продукції», 1.7 – «Інтеграція підприємців в систему трансферу технологій».

Таким чином, експерти зробили

наголос на більш конкретних засобах досягнення мети в підприємницькому середовищі підприємницькими високотехнологічними структурами – створення власної ефективної системи менеджменту з меншою орієнтацією на інституційні заходи держави в цій сфері, зокрема підтримки експортерів та трансферу технологій. Можливо це можна пояснити тим, що підприємницькі високотехнологічні

структури, особливо ті, що працюють в сфері інформаційного бізнесу вже довгий час працюють за ustalеними схемами експорту своєї продукції шляхом передавання її через електронні мережі і поки що не потребують державної підтримки в цьому питанні. Схеми роботи таких структур та окремих підприємців на умовах аутсорсінгу надають такі можливості.

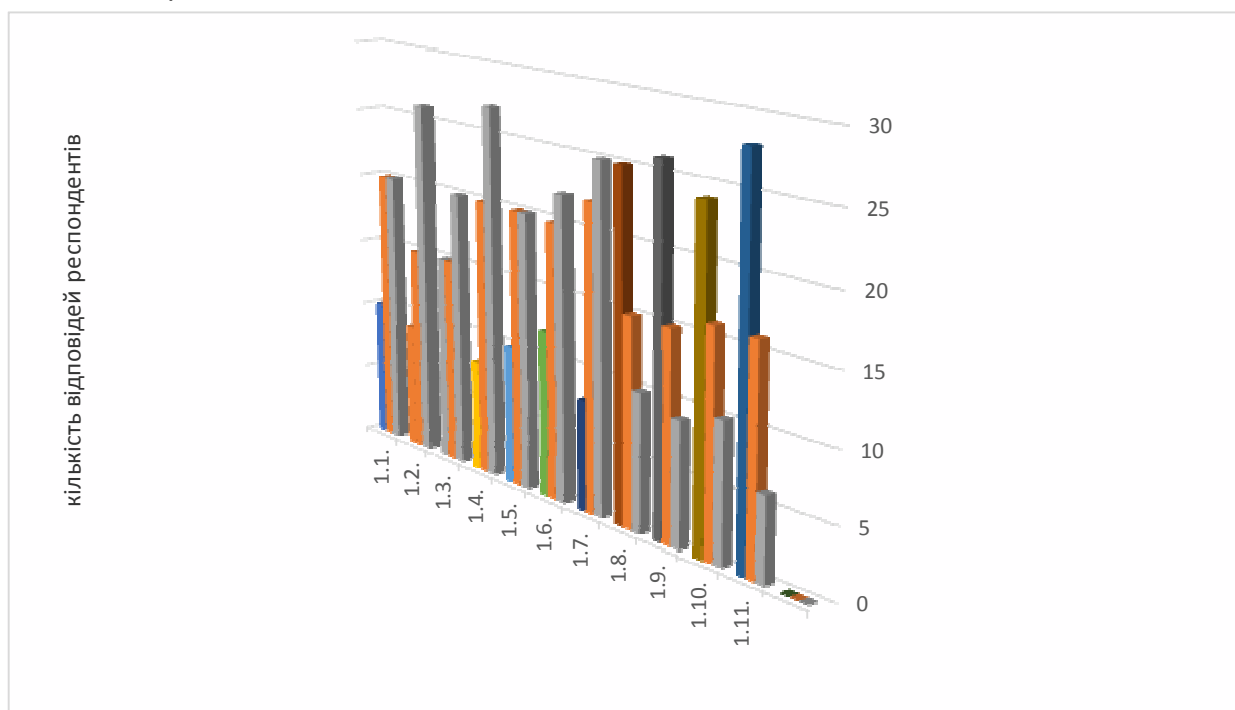

Рисунок. Відповіді респондентів на запитання «Визначте, будь ласка, головні чинники, що сприяють ефективній діяльності суб'єктів підприємництва в сфері високих технологій» [19]

Найбільш популярні за відповідями пункти анкети наголошують на соціально-економічному підґрунті розвитку підприємництва, матеріальному достатку всіх членів суспільства, економічних механізмах та високотехнологічних пріоритетах розвитку підприємництва. Більш соціальні та гендерні особливості знайшли меншу підтримку у респондентів. Також не дуже важливим вважають респонденти вплив міжнародних організацій на розвиток підприємництва. Дослідження свідчить про необхідність створення інфраструктури

розвитку підприємництва, тому найбільш важливі відповіді стосуються комплексних проблем розвитку підприємництва: права, фінансів, зав'язків;

Висновки. Спираючись на матеріали проведеного дослідження є доцільним сформулювати наступні висновки:

вирішення перш за все економічних та управлінських аспектів організації системи функціонування підприємництва в країні є резервом розвитку економіки. Безумовно, суспільство значною мірою впливає на розвиток тих чи інших сфер підприємництва.

8. Варшавский А. Е. Наукоемкие отрасли и высокие технологии: определение, показатели, техническая политика, удельный вес в структуре экономики России. *Экономическая наука современной России*. 2000. № 2. С. 61–83.

9. Сазонец І. Л. Вплив державної політики високотехнологічного розвитку на національну та військову безпеку України. *Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Економічні науки*. 2016. Вип. 1(73). С. 120–126.

10. Украина и её регионы на пути к инновационному обществу : монография в 4 т. / под общ. ред. В. И. Дубницкого и И. П. Булеева ; НАН Украины, Ин-т экономики пром-сти, Донец. экон.-гуманитар. ин-т, Акад. экон. наук Украины. Донецк : Юго-Восток, 2011.

11. Пономаренко В. С., Ястремська О. М. Формирование и функционирование механизма корпоративного управления на промышленных предприятиях. Харків : ХНЭУ, 2008. 446 с.

12. Стратегічні вектори регіональних трансформаційних зрушень : монографія / Т. П. Галушкіна, В. Є. Реутов, Л. М. Качаровська ; за наук. ред. д-ра экон. наук., проф. Т. П. Галушкіної НАН України, Ін-т пробл. ринку та экон.-екол. дослідж. та ін. Сімферополь : Фенікс, 2009. 320 с.

13. Колосов А. М. Організаційна поведінка підприємства в умовах мінливого середовища (150 питань теорії і практики організації). Луганськ, 2010. 344 с.

14. Ястремська О. М. Інвестиційна діяльність промислових підприємств: методологічні та методичні засади. Харків, 2004. 472 с.

15. Соціальний концепт суспільних та економічних процесів національного розвитку : колективна монографія / Л. І. Безтелесна, І. Л. Сазонець та ін. ; за наук. ред. д.е.н., проф. Безтелесної Л. І. Рівне : Волин. Обереги, 2015. 184 с.

16. Сазонець О. М. Розвиток світового господарства та глобальні інформаційні системи. Донецьк, 2010. 288 с.

17. Трофимов В. В. Информационные системы и технологии в экономике и управлении. Москва, 2009. 521 с.

18. Мешко Н. П. Інноваційний розвиток країн світової економіки в умовах глобалізації. Донецьк, 2008. 345 с.

19. Сазонець І. Л., Саленко А. С. Детермінанти лібералізації високотехнологічного підприємництва в умовах постіндустріального переходу. Рівне : Волинські обереги, 2019. 185 с.

References

1. Romusyk Ya. V. Rozvytok vysokotekhnolohichnoi sfery maloho ta serednoho biznesu. *Efektivna ekonomika*. 2014. № 8. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4319> (data zvernennia: 10.12.2019).

2. Kashuba O. M. Pidpryemnytstvo v Ukraini: problemy i perspektyvy rozvytku. *Ekonomika i derzhava*. 2015. № 6. S. 103–106.

3. Havrysh O. A. Dyferentsiatsiia promyslovykh pidpryemstv yak innovatsiino funktsionuiuchykh vyrobnycho-ekonomichnykh system. *Ekonomichni visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy «Kyivskiy politekhnichnyi instytut»*. 2015. № 12. S. 417–424.

4. Valiullina Z. V. Kontseptualizatsiia diialnosti korporatsii v informatsiino-institutsiinomu seredovyshchi. Rivne, 2018. 232 s.

5. Prodan I. Model tekhnolohichnoho pidpryemnytstva. URL: <http://igup.urfu.ru/docs/Bank%20English> (data zvernennia: 10.12.2019).

6. Salikhova O. B. Vysokotekhnolohichni vyrobnytstva: vid metodolohii otsinky do pidnesennia v Ukraini. Kyiv, 2012. 624 s.

7. OESR. Stattia. URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki> (data zvernennia: 10.12.2019).

8. Varshavskii A. E. Naukoemkie otrasli i vysokie tekhnolohii: opredelenie, pokazateli, tekhnicheskaiia politika, udelnyi ves v strukture ekonomiki Rossii. *Ekonomicheskaiia nauka sovremennoi Rossii*. 2000. № 2. S. 61–83.

9. Sazonets I. L. Vplyv derzhavnoi polityky vysokotekhnolohichnoho rozvytku na natsionalnu ta viiskovu bezpeku Ukrainy. *Visnyk Natsionalnoho universytetu vodnoho hospodarstva ta pryrodokorystuvannia. Ekonomichni nauky*. 2016. Vyp. 1(73). S. 120–126.

10. Украина и её регионы на пути к инновационному обществу : монография в 4 т. / под общ. ред. В. И. Дубницкого и И. П. Булеева ; НАН Украины, Ин-т экономики пром-сти, Донец. экон.-гуманитар. ин-т, Акад. экон. наук Украины. Donetsk : Yuho-Vostok, 2011.

11. Ponomarenko V. S., Yastremska O. M. Formirovaniie i funktsionirovaniie mekhanizma korporativnogo upravleniia na promyshlennykh predpriiatiiakh. Kharkiv : KhNEU, 2008. 446 s.
12. Stratehichni vektory rehionalnykh trasformatsiinykh zrushen : monohrafiia / T. P. Halushkina, V. Ye. Reutov, L. M. Kacharovska ; za nauk. red. d-ra ekon. nauk., prof. T. P. Halushkinoi NAN Ukrainy, In-t probl. rynku ta ekon.-ekol. doslidzh. ta in. Simferopol : Fieniks, 2009. 320 s.
13. Kolosov A. M. Orhanizatsiina povedinka pidpriemstva v umovakh minlyvoho seredovyscha (150 pytan teorii i praktyky orhanizatsii). Luhansk, 2010. 344 s.
14. Yastremska O. M. Investytsiina diialnist promyslovykh pidpriemstv: metodolohichni ta metodychni zasady. Kharkiv, 2004. 472 s.
15. Sotsialnyi kontsept suspilnykh ta ekonomichnykh protsesiv natsionalnogo rozvytku : kolektyvna monohrafiia / L. I. Beztelesna, I. L. Sazonets ta in. ; za nauk. red. d.e.n., prof. Beztelesnoi L. I. Rivne : Volyn. Oberihy, 2015. 184 s.
16. Sazonets O. M. Rozvytok svitovoho gospodarstva ta hlobalni informatsiini systemy. Donetsk, 2010. 288 s.
17. Trofymov V. V. Informatsionnye systemy i tekhnolohii v ekonomike i upravlenii. Moskva, 2009. 521 s.
18. Meshko N. P. Innovatsiinyi rozvytok krain svitovoi ekonomiky v umovakh hlobalizatsii. Donetsk, 2008. 345 s.
19. Sazonets I. L., Salenko A. S. Determinanty liberalizatsii vysokotekhnolohichnogo pidpriemnytstva v umovakh postindustrialnogo perekhodu. Rivne : Volynski oberehy, 2019. 185 s.

УДК 339

<https://doi.org/10.31713/st3-4201919>

JEL F 01, N 30, O 12

Сардак С. Э.,

д.э.н., доцент,
профессор кафедры экономики и менеджмента
туристической деятельности,
Днепропетровский гуманитарный университет, г. Днепр

Радзиевская С. А.,

к.э.н., доцент,
доцент кафедры теоретической и прикладной экономики,
Государственный университет инфраструктуры и технологий, г. Киев

ИДЕНТИФИКАЦИЯ ЛОКАЛЬНЫХ ЦИВИЛИЗАЦИЙ И ИХ ВЛИЯНИЕ НА СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ

Sardak S. E.,

Doctor of Economics, Associate Professor
Dniprovskii University of the Humanities, Ukraine

Radziievska S. A.,

PhD in Economics, Associate Professor
State University for Infrastructure and Technology, Ukraine

IDENTIFICATION OF LOCAL CIVILIZATIONS AND THEIR INFLUENCE ON SOCIAL AND ECONOMIC DEVELOPMENT